

PROCEDURY

reagowania na zamach samobójczy ucznia

Działania uprzedzające

1. Powołanie zespołu kryzysowego- wyznaczenie osoby do kontaktu z prasą oraz rodziną ucznia.
2. Omówienie problematyki w ramach Szkolnego Zespołu kryzysowego.
3. Monitorowanie stanu psychicznego uczniów, reagowanie na symptomy ostrego chronicznego stresu, objawy depresji, przemocy, gwałtu, nadużyć.
4. Dokonywanie cykliczne badań przesiewowych pod kątem np. depresji, niedawnych doświadczeń urazowych, przeżywanej żałoby itp.

Działania interwencyjne

1. Ustalenie i potwierdzenie rodzaju zdarzenia: kontakt z uczniem i rodzicami lub rówieśnikami, rozpoznanie zdarzenia czy jest to groźba, próba czy samobójstwo.
2. Kontakt z rodzicami. Poinformowanie instytucji (poradnia, psycholog, psychiatra).

3. Przeprowadzenie ucznia w bezpieczne, ustronne miejsce.
4. Wezwanie odpowiednich służb (policja, pogotowie).
5. Zadbanie, żeby interwencja przebiegała dyskretnie.
6. Powiadomienie dyrekcji szkoły.
7. Dokonanie szybkiej oceny dalszych zagrożeń, np. wg klucza.

Ryzyko umiarkowane:

- uczeń mówi o samobójstwie, nie mówi jak to zrobi, nie było wcześniejszych prób.

Duże ryzyko:

- Wystąpiły czynniki przedwypadkowe, uczeń mówi jak to zrobi, były wcześniejsze próby.

Ekstremalne ryzyko:

- Wystąpiły wskaźniki przedwypadkowe, uczeń dokonał samookaleczenia, podjął inne działania zagrażające zdrowiu lub życiu.
8. Powiadomienie wychowawcy klasy i członków Szkolnego Zespołu Kryzysowego, poinformowanie o wynikach swojej oceny sytuacji (ryzyka):
 - ustalenie czy jest konieczna praca z klasą,
 - zaplanowanie pracy dziecka na terenie szkoły,

- włączanie innych instytucji,
- cykliczne badania przesiewowe.

9. Powiadomienie rodziców lub opiekunów prawnych.

10. Dokonanie wyboru priorytetów działania uzależniając działania od oceny sytuacji.

11. Ustalenie strategii odpowiedniej do uzgodnionych priorytetów.

12. Chronienie ucznia oraz inne osoby przed zbędnymi czynnikami traumatyzującymi (np. kontaktach z mediami, świadkami itp.).